

خاطرات لایار

ترجمه مهراب امیری

(۱۱)

ملاقات با شفیع خان

کمی بعد از مراجعت من بقلمه تل شفیع خان که برای انجام کاری بقلمه آمده بود ازمن دعوت کرد که چند روزی میهمانش باشم، او واترهاش برسم ایلات در یکی از دره های کوه «آسماری» در میان سیاه چادرها بزرگ نزدیکی میگردند. مناطقی که ما سواره از میان آن عدورمی کردیم بسیار پر آب و حاصلخیز بود این منطقه قشلاق ویژه طوایف بختیاری بود و سیاه چادرها فراوان در گوش و کنار آن دیده می شدند بعضی از مسافران و همسفران که با کارون ما از اصفهان به بختیاری آمده بودند در میان اتباع خان ملاقات کردند و آنها با گرمی و خوش وئی بمن خوش آمد گفتند من چند روزی را در مصاحبت شفیع خان بسر بردم و از اطلاعات و دانستنیهای سرشار و جالب اوراجع به طوایف بختیاری بسیار بپرورند شدم اویک فرد مطلع و بسیار اعقلي بود و همیشه بدون مضايقه بسئوالات من پاسخ میداد و برخلاف دیگران هیچ گونه سوء ظن و بدگمانی ایرازن نمیداشت او زیر و مشاور ویژه محمد تقی خان بود ووصول و پرداخت مالیات از عشاير بختیاری بدولت مرکزی بهده وی محول بود اویش از هر کس با اوضاع و احوال عشاير بختیاری آگاه بود و از تعداد خانوارها و تفنگچی ها اطلاعات کاملی داشت من بخوبی پی بردم که اطلاعات او بسیار با ارزش و قابل اعتماد می باشد.

فصل نعمتان تازه آغاز شده بود و در خلال مدتی که من میهمان شفیع خان بودم بطور دائم ولاینقطع باران می بارید و چهارده بیمه ایانه (لام زون) نیز در همان ایام اینگونه بارانهای شدید تاب استقامت نداشت بلکه داده دیزش باران و رعد و برق و وزش باد شدید چادر میهمان خانه از جا کنده شد و من سرتا پا خیس شدم در همین موقع یعنی در تاریکی شب یک دسته گرگ نیز بسیاه چادرها حمله نمودند و نه رأس گوسفند را پاره کردند فریاد زنها و نتره مردها و بارس سگها باضافه غرش مهیب رعد که بیشتر سر تا سر داشت و اروشن مینمود شب مخوف و وحشتناکی بوجود آورده بود تمام سیاه چادرها از جا کنده شدن سیلاج عظیمی از کوه جاری شده، که هر چه در سر راهش قرار داشت محو و نابود کرده بود، در گوش و کنار، و در میان صخره ها دنبال پناهگاه می گشته اسبها از وحشت افسارها را گستاخته و

فرار کردن و چنان شبی را تا آن موقع در عمر ندیده بود، و بعد از آن نیز هرگز شاهد آن نبوده‌ام.

در میان تپه‌های لمبزد ع وغیر مسکون خوزستان حیوانات وحشی فراوان دیده‌می‌شود غیر از که بسیار از چوپانها می‌ترسد، شیر، پلنگ، گفتار گر از وحشی، شغال و سایر حیوانات دیگر از قبیل گوسفند کوهی و برکوهی نیز در این مناطق بافت می‌شود.

خواین بختیاری از شکار اینکوئه حیوانات بسیار لذت می‌برند مخصوصاً شکار شیر آنهم در یک نبرد تن به تن یک شاهکار بشمارمی‌آید بختیاریها مجسمه ویا نقش شیر را بر روی قبور خوانین و افراد سناس نسب با تقریبی کنند تا از این طبق خاطره سلحشوری و جنگجوی آنها را برای همیشه زنده نگهدارند.

محمد تقی خان بخاطر شجاعت و شهامت ذاتی اش شهرت فراوان داشت و بعضی دیگر از خوانین نیز بخاطر شکار حیوانات در نده وحشی در بین مردم بختیاری معروف بودند.

شکار شیر

در خلال مدیمه در بختیاری اقامت داشتم چند بار شاهد شکار شیر بودم. یکروز بعد از ظهر هنگامیکه محمد تقی خان با عده‌ای از رؤسای بختیاری طبق معمول در مدخل دروازه قلعه نشسته بودند یکنفر نفس زنان که تازه از راه رسیده بود در یک حالت هیجان‌انگیزی اظهار داشت هنگامیکه درین راه می‌آمدم با یک شیر مصادف شدم که می‌خواست بمن حمله کند ولی وقتی اورا بنام علی قسم دادم که مرا بین خشید چون مسلمان و شیعه بود بالا قاصله از سر راهم دور شد.

آنمرد حق ناشناس که آن‌همه گذشت و اغماض آن حیوان را نادیده گرفته بود اصرار داشت که محل اختفای شیر را به محمد تقی خان نشان دهد با اینکه خان در صداقت گفتار این مرد تردید داشت معهداً دستور داد تا عده‌ای تفنگچی سواره و پیاده جمع آوری شده به اتفاق آن مرد به آن محله که نشان داده بود رهسپار شدیم اوما را بدرون بیشه‌ای که در یک زمین پست و گود قرار گرفته بود راهنمایی کرد و گفت که شیر در میان این بیشه پنهان شده است محمد تقی خان سواره‌هارا به دسته تعمیم نمود و بک گرو آنها را به آقا باخان برادر خود سپرد و دیگر سواران شروع به تیراندازی و انداختن سنگ در بیشه نمودند تا بتوانند شیر را از بیشه خارج نمایند ولی نتیجه‌ای نداشت خان تصور کرده بود که آن مرد در اثر ترس و وحشت یک گفتاریا گرگ را اشتباهآ بجای شیر گرفته است در این موقع که ما در اندیشه بازگشت بودیم شیر یوسیله مردی که در یک گودال موضع گرفته بود رم داده شد و غفلتاً بطرف آقا باخان بابا و آن‌کسیکه پهلوی من استاده بود خیز برداشت آقا باخان بابا با تفنگک بلندش بطرف او شلیک کرد و شیر زخمی گردید ولی اورا گذاشت و بطرف شخصی بنام ملاعلی حمله برد شخص مذکور هنگامی که در اثر حمله بزمین می‌افقاد چنگک در لباس محمدعلی بیگ که زد هر دو بزمین در غلطیدند و در چنگک شیر گرفتار شدند.

محمد تقی خان سوار اسب خود بحر کت در آمد و با صدای بلند خطاب به شیر گفت

ای شیر، اینها رقیب و هم‌زمان تو نیستند اگر در آرزوی یک حرف قوی و زورمند هستی با من مبارزه کن.

شیر بدون توجه در حالی که شکارهای خود را در میان چنگال‌های بزرگ خود گرفته بود با کمال وقاراً استاده و نگاه می‌کرد.

خان پیشتاب بلند خود را کشید و بطرف او شلیک کرد گلوه در معن اوجای گرفت و فوراً بزمین در غلطید بالا فاصله همراهان با گلوه و شمشیر بدن اورا قطعه کردند. جثه این حیوان بسیار بزرگ و دارای یک یال سیاه و کوتاه بود که آنرا بیاد بود این پیروزی بریده و بقیه آوردند، پوست این حیوان را بمن هدیه کردند که بعد از آنرا مانند سایر اثاثیه‌ام دزدیدند محمدراعی بیگ بشدت مجروح شد یکدستش بطور بدی شکسته و مقداری از گوشت یک‌طرف صورتش کنده شده و آن تفکچی دیگر نیز یکی دوزخم برداشته و کمی مجروح شده بود.

در مدت اقامتم در بختیاری داستان شجاعت ولیری محمد تقی‌خان و چگونگی کشتن شیر، نقل مجالس و مخالفل بود و من شکی ندارم که این داستان برای همیشه در بین مردم بختیاری باقی خواهد ماند.

من بعضی اوقات با یکی از برادران خان باشل رو دخانه‌ها و میان نیزارها و بیشه‌ها بشکار شیر می‌رقیم سوارها در بیرون از جنگل طبل می‌نواخند و معمولاً در این مواقع فقط گرازهای تراز جنگل بیرون می‌آمدند که بوسیله سواران شکاری شدند گاهی هم اتفاق میافقاد که شیری از لانه‌اش را نده میشد و سر گردان در میان داشت گرفتاره میگردید و سواران او را دنبال می‌کردند تا اینکه آن حیوان خود را بمبان بیشه و نیزارها می‌رسانید و در آنجا پنهان می‌شد و بندرت اتفاق میافقاد که شیری باین ترتیب شکار شود، شیرها هنگامی که هر روز تعقیب قرار میگیرند بندرت حمله می‌کردند ولی این به آن معنی نبود که آنها کم جرمت و بی‌آزار بودند زیرا وقتی که در اثر صدای طبل عصبانی شده و یا ناگهانی غافلگیری شدند بشدت بخشم آمدند، و چند نفر را می‌کشندند.

شیرهای آسیائی از لحاظ جثه و رنگ و قدرت وجارت با شیرهای آفریقائی تفاوت دارند شیرهای آسیائی به ندرت به کسی حمله می‌کنند مگر آنکه آنها خشمگین شوند و یا مورد حمله قرار بگیرند و یا گرسنه باشند.

هنگامی که بوسیله انسان دیده شوند معمولاً فرامی‌کنند و خود را پنهان می‌نمایند در شبها به آبادیها حمله می‌کنند و گوسفند و یا گاونروحتی اگر مرد خفتگانی به بینند می‌ریابند هنگامی که با عده‌ای از بختیاریها در اطراف تپه‌های نزدیک شوشتار رفته بودیم شیری یک‌نفر از رفقای ما را در دیده بود ما شب بدون چادر روی زمین خواهید بودیم و صبح زود متوجه شدیم که یک‌نفر از دوستان ما گم شده است و بعدها قسمتی از اعضاء بدن او را در فاصله‌ای دور تر پیدا کرده بودیم.

جسارت وقدرت شیرهای شوشان (۱) (خوزستان) بحدی است که داستان بر خورد و حمله آنها بمسافران و رهگذران یکی از بحث‌های اساسی روزانه لرها را در سیاه چادرها تشکیل میدهد. بختیاریها میگویند که این شیرها بقدرتی قوی و نیرومند هستند که قادرند یک گاویش و یا یک گاوزر را صید کنند آنها معتقدند که هنگامیکه شیر می‌خواهد یک گاویش را شکار کند از علی مدد و کمک می‌گیرد اما وقتی بتواهد گوسفندی را بر باید از زور و نیروی خود استفاده مینماید.

شفیع خان بنی گفت که این شیرها قادرند که یک حیوان بزرگ مانند گاویش و یا گاورا شکار کرده و بپشت خود بگذارند، و همزمان نیز یک گوسفند را با دندان‌های خود گرفته و در روی زمین بکشانند و معمولاً در چنین موقعی گوسفند بوسیله تعقیب کنند گان نجات پیدا می‌کند.

قدرت وجسارت شیرهای آسیانی در هنگام حمله بدرمه‌ها عموماً بیشتر از مردان می‌باشد و در چنین مواردی کشت و کشتار عجیبی برآه می‌اندازند و گاو و گوسفند و گاویش یا هر حیوان دیگری را بینند شکار می‌کنند بنی گفتند که در چنین موقعی گاویش‌ها پشت به پشت هم میدهند و با پیشانی‌های پهن و شاخهای گره خورده خود بشیر حمله می‌کنند.

اسپها از شکل و بوی شیر خیلی می‌ترسند و هنگامی که شیری بسیاه چادرها نزدیک شود بلا فاصله عکس العمل نشان میدهند و از وحشت خر ناسه می‌کشند و می‌گوشند که افسارهارا پاره کرده و فراز نمایند. همانطوریکه قبل از سرح دادم بعضی از خوانین پوست شیر را به‌اسب-های خود نشان می‌دهند تا آنها با بوسکل آن حیوان انس بگیرند و در موقع برخورد با شیر دچار ترس و وحشت نشوند.

در میان بعضی از کتاب‌ها و یادداشت‌ها که من در قلمه تل دیده بودم مطالعی راجع بشیر و سایر حیوانات وحشی نوشته بود.

در نواحی دائمه‌مز و کناده‌های کارون شیر فراوان یافت می‌شود و اغلب در جستجوی شکار بینان درمه‌ها و اطراف دائمه‌ها و بعضی اوقات به قال و ارتفاعات جبال لرستان صعود مینمایند.

در خلال مدت اقامتم در قلمه تل من شاهد شکار چند شیر در این نواحی بوده‌ام یک شیر بسیار قوی جثه بوسیله یکنفر تفنگچی در تنگ دخیل هلاکون (۲) شکار شده بود، و

۱ - نویسنده « راینچا بجای واژه « خوزستان » نام باستانی آن یعنی « شوشان » را بکاربرده است و شاید هم مقصود نویسنده از استعمال واژه « شوشان » یا « سوسان » نام یک منطقه بزرگ از بختیاری بوده است.

دهستان « سوسن » در قسمت خاوری « دهذر » در مناطق کوهستانی واقع شده و از ۷۳ آبادی بزرگ و کوچک تشکیل شده است.

(مترجم)
۲ - هلاکون یا هلامیجان نام یکی از دهستانهای شهرستان ایذه است، این شهرستان در قسمت خاوری مسجد سلیمان و باختری ایذه در کوهستان واقع شده و از ۲۸ آبادی بزرگ و کوچک تشکیل یافته است.

طول این حیوان ده پا و نیم بوده است.

بعضی از شیرهای این منطقه بسیار درنده و موهیب می‌باشدند. ولی روی هر فتره از مردم این سامان «ایلیات» بسیار بیتر سند. آنها بسیار به آبادیها و سیاه چادرها حمله می‌کنند اغلب اسب و سایر حیوانات اهای را شکار می‌کنند من داستانهای زیاد و در عین حال موافق و قابل اعتمادی از اینگونه حمله‌ها شنیده‌ام بطوریکه می‌کفتند گازه‌یش از شیر نمی‌ترسد و حتی در بعضی موارد شیر در برخورد مقابله با گاویمیش فرازه‌یمیکند و روی همین اصل بختیاری‌ها در داشت رامهر من گاویمیش‌های نر را در اطراف سیاه چادرها بمنوان نگهبان کمند می‌کنند، لره‌ها عقیده دارند که شیر در مقابل گاویمیش قادر به حمله مقابله نمی‌باشد و در نتیجه عقب می‌نشیند و چنانچه هم بخواهد حمله کند با شاخهای سترک و نیر و مند گاویمیش مواجه خواهد شد.

لرها عقیده دارند که شیرها بدون نوع مسلمان و کافر تقسم شده‌اند نوع اول دارای رنگی گندمگون و زرد روش و نوع دوم قهوه‌ای رنگ با یال و پشت سیاه می‌باشدند. (معمولاً زردها ماده و قهوة‌ایها نرمی‌باشند) آنها معتقدند که اگر کسی مورد حمله شیر مسلمان واقع شود باید کلاه خود را از سر بردارد و در نهایت ادب و خضوع اورا بنام علی قسم دهد که وی را بین خشید قاعده و فرمول این تقاضا چنین است :

« ای گربه علی مو بند علی میم بسر علی از خین مو بگذر » یعنی « ای گربه علی من بند علی هستم بسر علی از خون من بگذر » شیر باشینیدن این درخواست از حمله منصرف می‌شود و پی کار خود می‌رود اما شیر گاریکه نه تنگو نه تفاصیلها توجهی نمی‌نماید لرها باین اعتقاد واهی و غیر معقول و قیاً مؤمن و پای بند می‌باشند.

یك شیر بمدت سه سال تمام در داشت رامهر مز ماوی گرفته و مز احتمت‌هایی بر ایسا کنین فراهم مینمود او هر شب دور از چشم مردم یك اسب یا یك گاورا شکار می‌کرد، وهیچگاه دور روز در یك محل دیده نمی‌شد و در نهایت زدنگی از دید مردم پنهان می‌شد جانی نیود که از حمله و تهاجم این حیوان در امان باشد مرتباً در جستجوی شکار به کپرها و سیاه چادرها حمله می‌برد و بالاخره هنگامیکه در فصل بهار معمتمدالدوله با سپاهیانش ازدشت رامهر مز عبور می‌کردد بهم دست چند نفر از سر بازان کشته شد تفصیل از این قرار بود که آن حیوان در شب یک تفرس باز را ببوده و فردا صبح بقایای جسدش را پیدا نمودند و عده‌ای از سر بازان هنگ ک لرستان پی شیر را بمبان چنگل بر دند با اینکه شیر دونفر سر باز را کمی مجروح نمود ولی آنها موفق شدند اورا بضرب گلوله از پایی درآورند.

من لاشه آن حیوان را دیدم بی اندازه بزرگ، و دارای رنگی بسیار تیره و قهوة‌ای و بعضی از قسمت‌های بدنش تقریباً سیاه رنگ بوده است.

محمدعلی بیک حکایت می‌کرد که یک سال هنگامیکه به سر دسیر « بیلاق » کوچ کرده بودند در جینی که مشغول بر افرادشن سیاه چادرها بودند یك شیر بمبان ذنها که تازه از راه رسیده بودند و بعضی از آنها هنوز سوار بودند حمله کرد ترس و وحشت بهمه مستولی شده

بود آنها که سوار بودند بزمین پرت شدند اما حیوان نتوانست آسیبی به آنها بر ساند شیر بر حسب تصادف به اسیبی که زن محمدعلی بیگ سوار آن بود حمله برد ، محمدعلی بیگ برای نجات ذهن بقاعدۀ عادت لرها خطاب بشیر گفت ای شیر تو باز نهایا چکارداری اگر نمیترسی با یک مرد مثل من مبارزه کن و سپس او را با ضرب گلوله از پای درآورد .

شیرها اغلب در دشت خوزستان در کناره های کارون در میان نیزارها و پیشه ها و شالیزارها پنهان می شوند . در کوه های بختیاری پلنگ های قوی جثه و درنده یافته می شود ولی بندرت بانسان حمله می کنند و بیشتر گوسفنده و حیوانات اهلی را شکار می کنند و بعضی اوقات پلنگ ها را هم شکار می کردند و پوست آنها را بقلعه می آورند که بدستور خواهین اذ این پوست ها توزینی می ساختند .

من تنها یک نوع خرس در بختیاری دیدم که تا اندازه ای بزرگ ، و دارای رنگی زرد و متمایل به گاهی بود . این حیوان از الوارد زیاد وحشت نداردو بندرت گوسفنده یا حیوانات اهلی را شکار می کند بختیاریها داستانهای عجیبی دوباره خرسها دارند .

بیماری محمد تقی خان

هنگامی که میهمان شفیع خان بود سواری از قلعه تل پینامی برایم آورد و بود که هر چه زودتر بقلعه مراجعت نمایم چرا که محمد تقی خان و برادرش کلبعلی هر دو بیمار بودند من بالا فصله بطرف قلعه تل حر کت کردم در راه با یک باران و طوفان شدید موافق شدم و باد شدیدی میوزدید که بزحمت میتوانستم خود را بر روی زین تکه دارم ، سیلا بهای عظیمی در میان نهرها و دره های که سهیا چهار روز پیش خشک بودند جاری شده بود من برای اینکه از این سیلا بهای عبور نمایم لامحاله جاده اصلی را ترک گفته و از پیراهه در روی بلندی ها و صخره ها راه پیمانی می کردم آب در رهه چا جاری شده ، و داشت و میگرا مانند یک دریاچه شده بود هنگامی که از یک نهر عبور می کردم اردوی زین اسب جدا شدم و بیان آب افتادم و اسب شنا - کنان خود را بطرف مقابل رسانید ولی من بعلت سنگینی لباس لری که بین داشتم قادر نبودم شنا کنم فرزدیک بود غرق شوم و آب بیز تا فاصله ای مرا همراه خود برد ولی راه نهادم کمک کرد و مرا نجات داد .

محمد تقی خان مبتلا بیک نوع بیماری خفیف صفراء بود و حال او بسرعت رو به بودی نهاد ولی برادرش دچار یک نوع بیماری خطرناک و مهلاک بود که گمان می کنم پزشکان حاذق و مجروب نیز نمیتوانستند بسهولت و آسانی اورا معالجه نمایند .

« پایان بخش چهارم »

توضیح : در آغاز این فصل تبرهایی با عنوان « بازدید از خرابهای منجیق » و « شرح افسانه ابراهیم » دیده میشود که ظاهرآ نویسنده در اثر اشتباه این قسمت هارا در متن از قلم اندخته است .
(مترجم)